

Στὸν χλευασμὸ νὰ ἀπαντᾷς μὲ χαμόγελο (Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ἀγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ὁ χλευασμὸς τοὺς προέρχεται ἀπὸ τὴν μοχθηρὴ καρδιά· τὸ χαμόγελό σου ἄς εἶναι χωρὶς κακία. Ὁ χλευασμὸς ἀρμόζει στὴν ἄγνοια, ἐνῶ στὴ γνώση ἀρμόζει τὸ χαμόγελο. Μὲ τὸν χλευασμὸ τοὺς ἀυξάνουν τὴν τιμὴ τῆς προσευχῆς σου μπροστὰ στὸν αἰώνιο Δικαστή. Ἀφοῦ στὸν Θεὸ εἶναι πιὸ ἀγαπητὴ ἢ προσευχὴ τῆς θαρραλέας ψυχῆς, περικυκλωμένης ἀπὸ τὰ βέλη τῆς κακίας, τοῦ μίσους, τοῦ φθόνου καὶ τοῦ χλευασμοῦ. Ὅλα αὐτὰ τὰ βέλη ἔχουν ἀμβλυμμένη τὴν κορυφὴ καὶ αἰχμηρὴ τὴν βάση, ὥστε ἀποκρούονται ἀπὸ ἐσένα καὶ λαβώνουν τοὺς ἴδιους τοὺς τοξότες.

Ἡ γυναίκα, τοῦ βασιλιᾶ Δαυίδ, Μελχόλ, χλεύασε κάποια φορὰ τὴν ἔνθερμη προσευχὴ τοῦ ἄντρα της. Ἀπὸ τὸν χλευασμὸ αὐτὸ ὁ Θεὸς βρέθηκε περισσότερο προσβεβλημένος ἀπ' ὅ,τι ὁ βασιλιάς Δαυίδ. Γι' αὐτὸ ὁ Ὑψιστος τιμώρησε τὴν Μελχόλ: «καὶ τῇ Μελχὸλ θυγατρὶ Σαοὺλ οὐκ ἐγένετο παιδίον ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ ἀποθανεῖν αὐτὴν» (Βασ. Β' 6, 23). Ὅποιος παρατηρεῖ προσεχτικὰ τὴ μοίρα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ γεγονότα, αὐτὸς μπορεῖ νὰ βεβαιωθεῖ ὅτι καὶ στίς μέρες μας ὁ Θεὸς τιμωρεῖ αὐστηρὰ τοὺς χλευαστὲς τῆς ἱερότητας.

Κι ἐσὺ - ἐὰν νομίζεις ὅτι ὁποιοσδήποτε λόγος εἶναι πιὸ δυνατὸ φάρμακο γι' αὐτοὺς ἀπὸ τὴ σιωπὴ - πὲς στοὺς χλευαστὲς σου: μὲ ἀπατοῦν τὰ μάτια μου ἢ βλέπω καλά; Ἔσεῖς ποὺ κάθε μέρα παρακαλᾶτε τοὺς ἐμπόρους καὶ τοὺς γαιοκτήμονες καὶ τοὺς χωροφύλακες, τὴν μία γιὰ τὸ ἕνα καὶ τὴν ἄλλη γιὰ τὸ ἄλλο, χλευάζετε ἐμένα, ἐπειδὴ παρακαλῶ τὸν αἰώνιο Δημιουργό μας; Δὲν εἶναι πιὸ γελοῖο νὰ παρακαλᾶς τὸν ἀνήμπορο παρὰ τὸν Παντοδύναμο; Δὲν εἶναι παράλογο νὰ προσκυνᾶς τὴ σκόνη παρὰ τὸν Ζωοδότη καὶ Κύριο;

Ἐχει εἰπωθεῖ κάπου στὸν προφήτη: «ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον» (Ἱερ. 17, 5). Ὅποιος τοποθετεῖ τὴν ἐλπίδα στὸν θνητὸ ἄνθρωπο, σὲ μία πρόσκαιρη φούσκα καὶ δὲν τὴν τοποθετεῖ στὸν Θεὸ Παντοκράτορα, εἶναι ὀφθαλμοφανὲς ὅτι εἶναι καταραμένος. Καὶ αὐτὴ ἡ κατάρα ἐπάνω του καὶ στὸ σπίτι του μπορεῖ νὰ ἐπιβεβαιωθεῖ μὲ τὴν καθημερινὴ ἐμπειρία. Εἶναι ξεκάθαρο, ὅτι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο εἶναι καταραμένος ὁ ἄνθρωπος ποὺ παρακαλᾶ μόνο τὸν ἄνθρωπο

ἐνῶ δὲν παρακαλᾷ Ἐκεῖνον ποῦ κρατᾷ τὰ πάντα καὶ μπορεῖ τὰ πάντα. Ἀλλά, πρόσεχε, καμιά φορὰ ἡ σιωπὴ εἶναι χρησιμότερη καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια.

Ὁ πρῶτος χλευασμὸς συγχύζει τὴν προσευχόμενη ψυχὴ. Ὅμως ἐσὺ ἤδη ἐπέζησες καὶ δὲν παραιτήθηκες ἀπὸ τὴν προσευχὴν. Ἐνῶ ὁ ἐπαναχλευασμὸς εἶναι ὤθηση. Σ' αὐτὸ λές καὶ μόνη σου ὅτι ἔχεις ἐμπειρία. Τώρα αἰσθάνεσαι ὅτι εἶναι ὁ Θεὸς κάπως ἐγγύτερα σ' ἐσένα καὶ ἡ ἐκκλησία πιὸ ἀγαπητὴ καὶ ἡ προσευχὴ πιὸ γλυκιά. Νὰ ξέρεις ὅτι θὰ ἔρθει καιρὸς, ὅπου ὁ χλευασμὸς θὰ σταματήσῃ καὶ θὰ ἀρχίσει νὰ γίνεται συναίνεση καὶ θαυμασμὸς καὶ ἔπαινος καὶ τότε ἡ ψυχὴ σου θὰ βρίσκεται σὲ μεγαλύτερο κίνδυνο ἀπ' ὅ,τι βρίσκεται τώρα. Τώρα μαθαίνεις τὴν ταπεινοφροσύνη, ἐνῶ τότε θὰ ἀμύνεσαι ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα, ἄλλος πειρασμὸς.

Νὰ ξέρεις ὅτι ἐκεῖνοι ποῦ μᾶς βασανίζουν μὲ χλευασμὸ ἐκεῖνοι ἀκριβῶς εἶναι καὶ οἱ ἐχθροὶ μας. Καὶ σ' αὐτοὺς ἀναφερόταν ὁ Κύριος ὅταν ἔδινε τὴν ἐντολή: «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν» (Ματθ. 5, 44). Χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν, μᾶς κάνουν καλό. Πικραίνοντάς μας καὶ στενοχωρώντας μας, ἀνάβουν τὴν φλόγα τοῦ θεϊκοῦ πυρὸς μέσα μας. Γαβγίζοντας πισώπλατα ὅταν ἐμεῖς βαδίζουμε στὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ μᾶς σπρώχνουν πιὸ κοντὰ στὸν Θεό. Κάνοντάς μας τὴ γῆ πιὸ ἀνιαρὴ μᾶς κάνουν τὸν οὐρανὸ ἀκόμα πιὸ ἀγαπητό. Ἡ παγωνιὰ καὶ ὁ ἄνεμος δὲν σκέπτονται τὸ καλό του δένδρου, ἀλλά, ἂν καὶ ἄθελά τους, τοῦ κάνουν καλό. Ἔτσι καὶ οἱ ἐχθροὶ σου σ' ἐσένα.

Γι' αὐτὸ συγχώρησέ τους καὶ εὐλόγησέ τους καὶ προσευχήσου στὸν Θεὸ γι' αὐτούς, καὶ -ἐκεῖνο ποῦ ἀποτελεῖ τὸ ἀποκορύφωμα ὅλων- ἀγάπα τους ὡς τοὺς μέγιστους εὐεργέτες σου μετὰ τὸν Θεό.

Ἀλλὰ ἐὰν ἡ ψυχὴ σου δὲν ὑπομένει αὐτὸ τὸ ἐλάχιστο σύριγμα τῆς γήινης σκόνης καὶ δὲν προτιμᾷ νὰ ντρέπεται ἀπέναντι στὸν Χριστό, τότε θὰ γελοῦν μαζί σου ὄχι μόνο οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ τὰ δαιμόνια.

Νὰ ἐπισκέπτεσαι συχνὰ τους οἴκους τῆς θλίψης. Νὰ ἐπισκέπτεσαι καὶ τὸ νεκροταφεῖο. Νὰ σκέπτεσαι περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ τὸν ἀσπάζεσαι ὅσο πιὸ συχνὰ μπορεῖς. Καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς ζωῆς νὰ σκέπτεσαι. Ὅλα αὐτὰ θὰ σὲ βοηθήσουν νὰ ἰσχυροποιήσεις τὴ διάθεσή σου γιὰ προσευχὴ καὶ νὰ φθάσεις ἕως τὴν πλήρη νίκη.

Εἰρήνη καὶ ἔλεος Κυρίου.

Πηγὴ: agiazoni.gr